

- 2) A fenti szerződéses rendelkezés megfelel-e a C-186/16, Andriuc és társai ítéletben rögzített azon követelménynek, hogy a fogyasztó ez alapján értékelni tudja az árfolyamkockázat viselésének a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is, figyelembe véve, hogy a szerződéskötéskor a fogyasztóval aláíratott, Tájékoztató külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól címet viselő dokumentum azonos módon utal az árfolyamváltozás kedvező és kedvezőtlen hatásaira, ezzel azt a stabil árfolyamszint mellett jellemző – a Magyar Bankszövetség által is kommunikált – tendenciát sugallja, miszerint ezen kedvező és kedvezőtlen pénzügyi hatások hosszú távon kiegyenlítődnek?
- 3) A fenti szerződéses rendelkezés megfelel-e a C-186/16, Andriuc és társai ítéletben rögzített azon követelménynek, hogy a fogyasztó ez alapján értékelni tudja az árfolyamkockázat viselésének a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is, ha sem a szerződésben, sem a szerződéskötéskor aláíratott árfolyamkockázati tájékoztatóban sem kifejezetten, sem hallgatólagosan nem szerepel, hogy a törlesztőrészlet emelkedés akár jelentős, sőt tulajdonképpen bármekkora lehet?
- 4) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a C-186/16, Andriuc és társai ítéletben rögzített értelmezésére tekintettel világosnak és egyértelműnek minősül-e az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó olyan szerződéses rendelkezés, amelyben kifejezetten nem szerepel, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag és teljes mértékben a fogyasztó viseli, úgy, hogy a szerződés rendelkezéseiből nem derül ki kifejezetten, hogy a törlesztőrészlet emelkedése akár jelentős, sőt tulajdonképpen bármekkora lehet?
- 5) Önmagában a fogyasztó erre vonatkozó, szerződéses szabványzáradékban rögzített, általános megfogalmazású nyilatkozata elegendő-e annak megállapítására, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelt a C-186/16, Andriuc és társai ítéletben foglaltaknak, miszerint a tájékoztatásnak olyannak kell lennie, hogy az alapján az átlagos fogyasztó értékelni tudja az árfolyamkockázat áthárításának a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is, amikor ezt a következtetést a szerződés és a tájékoztatás semmilyen más rendelkezése nem támasztja alá?
- 6) A C-186/16, Andriuc és társai ítéletben rögzítettek tekintettel megfelel-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének az a kúriai jogértelmezés, amely szerint „önmagában az, hogy az alperes tájékoztatást adott az árfolyamkockázatról, kifejezi azt, hogy ezzel a kockázattal a felperesnek reálisan számolnia kellett”?

(¹) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993., L 95., 29. o., magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.).

(²) ECLI:EU:C:2017:703

A Tribunal judiciaire d'Auch (Franciaország) által 2020. december 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EP kontra Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

(C-673/20. sz. ügy)

(2021/C 98/06)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal judiciaire d'Auch

Az alapeljárás felei

Felperes: EP

Alperesek: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Egyéb fél: Maire de Thoux

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikkét és az Egyesült Királyság kilépéséről szóló megállapodást, hogy azok megszüntetik azon brit állampolgárok európai polgárságát, akik az átmeneti időszak lejártá előtt gyakorolták a szabad mozgáshoz és szabad letelepedéshez való jogukat egy másik tagállam területén, különösen azok esetében, akik több mint tizenöt éve tartózkodnak egy másik tagállam területén, és az úgynevezett „15 year rule” brit törvény hatálya alá tartoznak, amely ily módon teljesen megfosztja őket szavazati joguktól?
- 2) Igenlő válasz esetén: úgy kell-e tekinteni, hogy a kilépési megállapodásnak – az e kilépési megállapodás hatodik preambulumbekzdésével és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezett – 2., 3., 10., 12. és 127. cikke lehetővé tette ezen brit állampolgárok számára, hogy korlátlanul megőrizték az országuknak az Európai Unióból való kilépése előtt az európai polgársághoz való, őket megillető jogokat?
- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén: nem érvénytelen-e részben a kilépésről szóló megállapodás annyiban, amennyiben sérti az Európai Unió identitását képező elveket, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 20. és 21. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 39. és [40.] cikkét, és nem sérti-e az arányosság elvét annyiban, amennyiben nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely lehetővé teszi számukra, hogy nem kizárólagos jelleggel megtartsák e jogokat?
- 4) Mindenesetre nem érvénytelen-e részben a kilépési megállapodás 127. cikke (1) bekezdésének b) pontja annyiban, amennyiben sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 20. és 21. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 39. és 40. cikkét is, mivel megfosztja azon uniós polgárokat, akik a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat az Egyesült Királyságban gyakorolták, aktív és passzív választójoguktól a helyhatósági választásokon ebben az országban, továbbá, ha a Törvényszék és a Bíróság e rendelkezéseket ugyanúgy értelmezi, mint a francia Conseil d'État (államtanács), e jogsértés nem terjed-e ki az Egyesült Királyság azon állampolgáira is, akik egy másik tagállam területén több, mint 15 éve gyakorolták szabad mozgáshoz és letelepedéshez való jogukat és az úgynevezett „15 year rule” brit törvény hatálya alá tartoznak, amely ily módon teljesen megfosztja őket szavazati joguktól?

A Törvényszék (kibővített negyedik tanács) T-18/19. sz., Brown kontra Bizottság ügyben 2020. október 5-én hozott ítélete ellen Colin Brown által 2020. december 11-én benyújtott fellebbezés

(C-675/20. P. sz. ügy)

(2021/C 98/07)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Colin Brown (képviselő: I. Van Damme advocaat)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amely nem semmisítette meg a vitatott határozatot; ⁽¹⁾
- az előtte lévő teljes iratanyag alapján állapítsa meg, hogy a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, és rendelje el a fellebbező külföldi munkavégzési támogatásra és utazási költségtérítésre való jogosultságának 2017. december 1-jei hatállyal történő visszaállítását, valamint azt, hogy a 2017. december 1. és a fellebbező jogosultsága visszaállításának időpontja között ki nem fizetett juttatásokat kamatokkal együtt folyósítsák a fellebbezőnek; és
- kötelezze a Bizottságot a fellebbező részéről a Bíróság és a Törvényszék előtt felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját azzal kapcsolatban, hogy az lehetővé teszi vagy előírja a tisztviselő külföldi munkavégzési támogatásra való jogosultságának megszüntetését az alkalmazási helye szerinti ország állampolgárságának megszerzése miatt, amennyiben a tisztviselő alkalmazási helye nem változott.